

LA VIDA DE L'ÀLEX

Un 5 de setembre, en una escola normal, comença el cole. A l'escola, arriba un nen nou amb autisme, que s'anomena Àlex. L'Àlex estava molt emocionat perquè era el seu primer dia de col·legi i pensava que faria molts amics.

Quan va arribar a la porta de l'escola, li va donar un petó a la galta a la seva mare i va entrar molt emocionat. Va entrar a classe amb un somriure a la cara i es va presentar. Va acabar la classe i va sortir al pati molt emocionat. Allà Va conèixer a una noia que es deia Carla, es va presentar i es van fer molt amics. Van acabar les classes i l'Àlex li va explicar a la seva mare que havia fet una amiga nova i que estava molt feliç. Així van ser tots els dies d'escola fins que va arribar el Nadal.

Quan va tornar a les classes després de les vacances, va anar corrent a abraçar a la Carla i ella va fer el mateix. Llavors, va arribar l'hora del pati i van estar jugant una estona. L'Àlex havia d'anar al lavabo. Quan va sortir, uns nens el va aturar per increpar-lo.

-Tens autisme? - li va preguntar un nen, que s'anomenava Joan.

-Sí.- li va dir l'Àlex preocupat.

-Ha,ha,ha! Té autisme!- va dir un nen, rient amb to burleta.

-Hi ha cap problema?- va dir en Joan.

-Sí, ha,ha, ha! Ets diferent! - va dir un altre nen d'aquell grup.

Tots els nens van marxar excepte en Joan que es va quedar amb l'Àlex.

-Ho sento Àlex, aquells nens són uns maleducats.- va dir en Joan.

-Jo creia que eren bons nens. - va dir l'Àlex amb els ulls plorosos.

-Vinga, anem al pati que només queden 10 minuts! -va dir en Joan, sense saber què dir.

Els nens van marxar al pati i van jugar amb la Carla.

Van passar els dies i un dia van entrar tots tres a l'escola i els van parar els mateixos nens que molestaven l'Àlex cada dia.

-Hola nen amb autisme! -va dir un dels nens, rient.

-Deixeu-me en pau! - va dir l'Àlex, ja cansat de les burles.

-Nois, pareu ja! - va dir la Carla enfadada.

-No et tinc por, Carla! - va dir un dels nens.

-Nois! Atureu-vos, que per tenir autisme no vol dir que sigui diferent! - va dir en Joan

-No teniu cap dret a molestar-me! - va dir l'Àlex

-Nois, millor parem ja.- va dir un dels nens empenedits.

-Sí, ho sentim.-va dir un altre nen.

-Perdó, Àlex.-va dir un nen perquè ara s'empenedia de tot el que havia fet.

Llavors va arribar una professora i els hi va explicar a aquell grup de nens què era l'autisme i els va castigar per la seva conducta.

Els dies passaven i aquells nens ja no molestaven a l'Àlex, i, fins i tot, es van fer amics d'ell. L'Àlex es va convertir en algú popular i mai se separava d'en Joan i la Carla ja que sempre van estar amb ell en els pitjors moments